

Enguany, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya ha convocat el Congrés d'Arquitectura 2016. El COAC recupera així una tradició que va iniciar-se l'any 1931 i que ha anat puntuant l'acció de la institució, en els moments clau per a la professió, en relació amb els grans canvis polítics, econòmics i socials. El darrer congrés es va celebrar l'any 1996, conjuntament amb la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA) amb un gran èxit de públic, uns 14.000 assistents. Per damunt de les crítiques a l'absència de debat real que van marcar aquell congrés, va representar la posada de llarg, davant del món, del *model Barcelona*.

El moment actual justifica perfectament que el col·legi s'embarqui en aquest gran projecte: les crisis han anat deixant al descobert sistemes de pensament, institucions, models econòmics i socials en clara obsolescència. Els moviments regeneradors que han nascut d'aquestes crisis ens aboquen a immensos canvis socials, econòmics i polítics. Les ideologies, els partits polítics, les institucions, les empreses i també les professions s'esforcen a deixar enrere tot allò que els connecta amb aquell món caduc per connectar amb un *món nou* que es mou a gran velocitat cap a un destí encara incert.

L'arquitectura ha d'agafar aquest tren; però, per fer-ho, li cal primer cercar visions col·lectives de futur, punts de trobada en una disciplina cada cop més dispersa i complexa. Quan d'aquí a uns anys escriguin llibres sobre les crisis que van canviar el nostre país en aquest inici de segle, a les fotografies de portada apareixeran, o bé els grans moviments socials, o bé una imatge que per força involucrarà els arquitectes: pisos buits, aeroports sense avions o ciutats abandonades a mig fer. L'arquitectura ha d'espolsar-se del tot aquest estigma. La discussió col·lectiva és necessària com a catarsi interna prèvia a poder-nos presentar davant de la ciutadania amb un compromís renovat, explicant la nostra vocació de servei i la nostra total alineació amb els seus objectius.

Congrés d'Arquitectura 2016

El moment actual justifica que el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya s'embarqui en aquest projecte
per Roger Subirà (*)

Imatge del Congrés d'Arquitectura celebrat a Barcelona el 1932. Fotografia amb el president Macià i Le Corbusier, entre d'altres.

El congrés que planteja el COAC és innovador en molts aspectes i respon a aquesta doble voluntat de discussió interna i projecció externa. A diferència dels congressos clàssics, endogàmics i de dos o tres dies de durada, el que es planteja és un procés que durarà sis mesos, del juny al desembre, i sense portes tancades. Durant aquest període, un extens comitè científic conduirà un debat en línia, obert a tothom a través de comunicacions, *papers*, que substituiran les clàssiques ponències. Es vol discutir un extens repertori de temes agrupats en tres grans epígrafs: *context*, *instruments* i *objectius*; en què els *objectius* que cerquem definir són aquells que compartim amb la societat i que han de ser prioritaris a l'hora d'exercir la professió amb un compromís tant individual com col·lectiu: dret a l'habitatge, dret a l'espai públic, entorns urbans de qualitat i saludables, dret al paisatge, accés territorialitzat a la cultura i als serveis, etc. Paral·lelament, el COAC ha convidat un

munt d'administracions, institucions, universitats o empreses a coorganitzar actes durant aquests sis mesos. L'extens programa d'actes, que s'anirà presentant en les pròximes setmanes, inclou formats diversos en molt diverses localitzacions –Barcelona, Catalunya o més enllà de les nostres fronteres– i que, en conjunt, busquen la concreció per damunt de la generalització, l'expertesa i el mestratge per damunt de la dispersió que a vegades és inherent a la nostra professió. Per incidir en la profunditat de les discussions, el COAC convidarà a participar-hi els experts, d'aquí o de fora, en els àmbits que es tractin i vetllarà perquè el contingut de tots els actes sigui accessible i consultable com a material del congrés. Tot plegat, acabarà amb unes jornades de trobada i posada en comú, semblants al que seria un congrés habitual, i una gran festa final oberta a tothom. Hi esteu tots convidats!

(*) *Director del Congrés d'Arquitectura 2016.*